

Упозорење: Овај изборни календар плод је маште писца и свака подударност са реалним животом у наредним месецима резултат је чисте случајности. Читање овог календара не препоручује се особама слабијег срца и нерава, као ни онима који имају узречицу „Ти ће ми кажеш“.

Октобар 2011.

До краја октобра развија се жестока дискусија о томе ко ће које место заузети на изборима, а заснована на одомаћеној тези да су избори клађење на победника, а не бирање власти у следеће четири године. У складу с тиме, појавиљују се бројна истраживања са различитим подацима. А свима фали податак о томе да када би основали партију сви они који не желе ни за кога да гласају или не знају кога би пре прецртали - та би партија имала апсолутну већину у парламенту, ако не и у могућности да промени устав. Народ, дакле, незаинтересован.

Новембар 2011.

Они који су у власти размишљају да ли да ухапсе неког из леве или десне опозиције ко је крив за било шта, или да нађу неког из својих редова који је крив за све, па да ухапсе бар њега. Пошто ништа од тога није могуће, размишља се о мало превременијим изборима но што су они у мају. Месец за ову одлуку пролази у цењкању и консултацијама владајуће коалиције. За то време, они који су у (десној) опозицији размишљају да ли би се, по угледу на хрватску „Куку-Рику“ коалицију, могла направити домаћа „Куку-Куку“ коалиција. Месец и за ту одлуку пролази у цењкању и консултацијама. Народ забринут за ситуацију на Косову и стање у новчаницима.

Децембар 2011.

Европска унија доноси две одлуке. Прва је да се еврозона ускоро подели на два дела, онај банкротирани и онај мање банкротирани. Друга је одлука да Србија добије статус

кандидата, али се не зна за који део Европе смо кандидат, па овдашње славље и оптимизам нису на очекиваном нивоу. Одговор би се могао наћи код амбасадора у Србији, али они одлазе на божићне и новогодишње одморе, па је консултовање и управљање државом парализовано. Још нема датума избора, али су улице већ преплављене плакатима, а месне заједнице и хале трибинама и партијским скуповима. Народ троши готово последње уштеђевине и последње позајмице на славе, новогодишње поклоне, прасетину и неопходне састојке за руску салату.

Јануар 2012.

Привреда у парализи због новогодишњих и божићних одмора, ако изузмемо чињеницу да парализа постоји и кад нема празника. Државни функционери, потом позициони и опозициони партијски великодостојници, као и владини службеници и народни посланици, те оно мало запослених у привреди - сви су на одмору. Амбасадори су се вратили, па је косовска криза решена неким магловитим решењем које ће да држи воду до после избора. Пред крај месеца почиње појачано међусобно пљување на свим странама политичког спектра. Руска салата и прасетина поједени, народ све нервознији.

Фебруар 2012.

Сви из прошлог месеца се вратили на посао, сем оних којима су компаније банкротирале током два месеца застоја у економији. Датум избора све извеснији, резултат избора све неизвеснији. У позицији и опозицији више нико ни са ким не говори. Привреда и даље стоји, чекајући све извеснију поделу карата после избора: нове чланове управних одбора, нове тендере, нову расподелу монопола и нову организацију Службе, а за оне са већим обртима и примањима. Амбасадори и народ су се упадљиво примирили.

Март 2012.

Расписивање избора мора да буде најкасније 11. марта, па се до тада избори и расписују, ако већ нису. А и економска криза је навалила још јаче, ако већ није. Медији се пуне неописивим количинама нереалних обећања и заклињања у Србију и бољу будућност. Нема парчета слободног зида или билборда на улицама, а да ту није залепљена нека партија, нема секунде ТВ рекламе, а да није политичка. У амбасадама

светла горе целу ноћ. На Косово стиже пролеће. Народ се крсти, од чуда и бриге.

Април 2012.

Финиш кампање. Посвађане су партије, фракције, компаније, породице, распадају се пословна и брачна партнерства, продубљује се генерацијски, образовни и сваки други јаз међу људима. Политичке партије троше последње велике количине новца за последње поруке. Неки нови косовски проблем се неочекивано појављује, али исто тако брзо и неочекивано и нестаје. У амбасадама почињу тајни преговори о будућој влади. Број незапослених расте, привреда стоји. Народ полулуд од изборне какофоније и страха.

Мај 2012.

Месец у коме се избори одржавају. Проенти свих истраживања говоре о томе да нову владу, као и неким баш потребни нови устав, могу да направе само они међусобно најпосвађанији. Реда ради, чека се и потврда са избора. Потврда стиже, амбасаде довршавају преговоре, претећи обустављањем кредита и инвестиција, као и Косовом које се, случајно, поново нешто ускомешало. ЕУ чека састављање Владе па да постави нове услове за почетак преговора о чланству, а и то само под условом да се Унија није распала на два дела и да евро још постоји као монета. Привреда у колапсу. Народ очајан.

Јун, јул, август 2011.

Партије су сагледале како ће изгледати нови мандат Владе. И сад се ником не учествује у власти, а без пара и савезника, те пред решавање нових косовских проблема, пред нове услове и пред све изгледнију промену Устава. Преговори о томе ко ће у Владу постају преговори о томе ко мора у Владу, а ко може да побегне. Амбасадори на летњем одмору. Привредна делатност региструје се као статистичка грешка. Народ гладан и бесан. Шушка се о новим изборима.

(Вечерње новости)